

PASARÉTI PRÉDIKÁCIÓK
refpasaret.hu

**Pasarét, 2019. december 26.
(karácsony)**

Szepesy László

KIRÁLY SZÜLETETT

Énekek: 182, 327, 328,1, 443,1-2

Lekció: Máté 2,1-12

Alapige: Máté 2,2

„Hol van a zsidók királya, aki megszületett? Mert láttuk az ő csillagát napkeleten, és azért jöttünk, hogy tisztességet tegyünk néki.”

Imádkozzunk!

Dicsőítünk Téged, felséges Urunk, Istenünk, karácsony titkáért, hogy Isten lévén emberré lettél, olyanná, mint mi, kivéve a bűnt. Fel nem foghatja ezt teljes mélységében az emberi értelem, de nem is megértenünk kell, hanem elhinnünk és meglátunk azt a végtelen szeretetedet, amely e mögött van. Köszönjük Neked, Úr Jézus Krisztus, hogy otthagytad a menny dicsőségét, Úr lévén szolgálva lettél, megüresítetted magadat, és azért eljöttél, hogy az Ellened lázadókat, minket visszatéríts, megments a pusztulástól, új életet adj.

Bocsásd meg nekünk, hogy bár látjuk a Te nagy áldozatodat, látjuk, hogy Te mit tettél, mi mégsem követünk Téged. Nekünk szolgálódnak kellene lennünk, mégis királyok akarunk lenni, akik a saját életük felett akarnak uralkodni. Te a menny dicsőségét hagytad ott, minékünk mégis nehezünkre esik a bűn szennyét és mocskát hátrahagyni. Te azért jöttél, hogy szolgáljál, mi pedig nem akarunk követni mást, csak magunkat. Kérünk, amikor meghirdeted igéd által az örömhírt, akkor adj nekünk hívő szívet, amely igazat ad Neked, amely nem bölcsebb Nálad, amely nem akar mindent jobban tudni, hanem alázattal beismeri, hogy szükségünk van Rád.

Köszönjük, hogy ezen az ünnepezen is így jöhetünk Eléd, mert magad hívtál, és így kereshetünk Téged. De még inkább köszönjük azt, hogy Te vagy az, aki keresel minket az ígén keresztül. Szeretnénk ezt kérni is Tőled, hogy ez a mai ünnepnap hadd legyen Veled való személyes találkozásra alkalom, és kérünk, hogy hadd származzon ebből nekünk is, mint hajdanában a pásztoroknak, igazi örömünk. Így kérünk, áldd meg mai istentiszteletünket, áldd meg az igehirdetést, igehallgatást egyaránt. Dicső-

KIRÁLY SZÜLETETT

ítsd meg magadat közöttünk, hadd legyen nekünk javunkra, neked pedig dicsőségre ez az istentisztelet.

Kegyelmedben bízva kérünk, hallgass meg!

Ámen.

Igehirdetés

Ebből a jól ismert történetből csak azt az egy részletet szeretném ma kiemelni, hogy karácsony ünnepe a mi Királyunk megszületésének ünnepe. A 2. vers is erre hívja fel a figyelmünket, amikor a napkeleti bölcsek azt kérdezik: „*hol van a zsidók királya, aki megszületett?*” Ez a kifejezés, hogy zsidók királya, ne tévesszen meg minket, hiszen tudjuk jól, hogy csak arra utal, hogy Dávid király családjából született Krisztus, nem pedig arra, hogy csupán a zsidó nép felett és Júdea földjén gyakorolna hatalmat. Hiszen tudjuk jól az ószövetségi próféciákból is, hogy a Messiás hatalma, uralma, országa folyamatosan növekedni fog, és az egész világra kiterjed (Ézsaiás 9,6-7, Zsoltárok 2, 2Sámuel 7,12-16 stb.). Mert ha csak a zsidó nép királya lett volna Krisztus, akkor a napkeleti bölcsek ugyan miért keresték Őt, hogy királyként megadják a Neki járó tiszteletet? Akkor a trónt bitorló Heródes király előtt miért nem borultak le, és őt miért nem tisztelték? Nem diplomaták voltak ezek a napkeleti bölcsek, akik mások képviselőjében kerestek meg egy országot valamilyen diplomáciai ügy végett, hanem hívó emberek, akik saját királyukat ismerték fel Krisztusban, és Őelőtte akartak hódolni. Saját királyuknak hitték és vallották Őt, így tehát nyugodtan saját Királyunknak vallhatjuk mi is Őt, és így is értelmezhetjük az ő kérdésüket: hol van a világmindenség királya, aki megszületett, minden nép Királya?

Így gondolva Krisztus születésére Isten irántunk való szeretetének ünnepe mélyebb jelentést kap. Mert Isten hívó népe ezen az ünnepen azt ünnepli, hogy az Isten Király hűtlen és ellene lázadó népe közé szállt le a mennyből, hogy olyan legyen, mint közülünk egy, kivéve a bűnt, hogy köztünk élve harcoljon értünk, és győzelemre vezessen bennünket a bűnnel és annak hatalmával szemben a golgotai kereszten és húsvétkor, a feltámadáskor. A karácsonyi örömhír egyik fontos része tehát így is megfogalmazható: Királyunk született!

Mielőtt bővebben kifejteném, hogy milyen üzenetet hordoz ez számunkra, röviden beszélni kell arról, hogy ehhez a bibliai üzenethez mi, XXI. századi emberek másként viszonyulunk, mint egy Krisztus-korabeli ember. Ennek oka az, hogy mi másként viszonyulunk a hatalmat birtokló emberekhez, másként gondolkozunk a jövőnkkel kapcsolatban, más a reménységünk, és másra építünk, mint régebben élt őseink. Mert mi nem egy emberben, nem egy királyban, az ő uralmában és hatalmában bízunk, és nem tőle tesszük függővé a jövőnket, hanem korunk embere a tudományban, a technika fejlődésében, az emberi jószágban bízunk. Ezért ünnepli a világ az emberi szeretetet karácsonykor, mint hogyha az olyan mélységes és világot átformáló lenne. Ettől remélünk jobb jövőt, ettől próbálunk meg pozitívan hozzáállni a holnaphoz. És hogy ezt az üzenetet mennyire másként fogadnánk ma, gondoljunk csak bele, hogy mekkora botrány lenne abból, ha ma Budapesten történe meg a napkeleti bölcsek esete: ha egy tudóscsoport az iránt érdeklődne itt a fővárosban, hogy hol van a magyarok királya, aki megszületett. Egy demokratikus országban a király születésének gondolata, mondanom sem kell, hogy mekkora felháborodást váltana ki, szenzációs hír lenne, a tévék csak erről beszélnének. Korunk világszemléletével összeegyeztethetetlen az a gondolat, hogy egy ember álljon egy egész nép fölött, mind

törvényhozói, mind bírói, mind végrehajtói hatalom szempontjából mindenki felett legyen. Napjaink embere a tekintélyre, mint negatív jelentésű fogalomra gondol, a tiszteletet csak szubjektíve ismeri el (azt tisztelem, akit magam arra méltónak tartok), és az éppen hatalmon levőkhöz inkább kritikusan, bírálóan viszonyul, mintsem elismerően vagy alázattal. Egy ilyen szemléletű világban az a hír, hogy király született, nem biztos, hogy pozitív visszhangra és válaszra talál. Isten viszont nem változtat az örömhíren a mi kedvünkért sem: Ő ma is megszületett Fiát ismeri el az emberiség és ezért a mi Királyunknak is, és az Ő születésének, halálának és feltámadásának hírét hirdeti, hogy ebben leljük meg igazi örömünket, hogy ez örömhír legyen számunkra. Betlehemben a pásztoroknak az angyal azt mondta, hogy örömet hirdetek nektek. Várhatták, mi lesz az a nagy öröm? És az örömhír így szólt: megszületett a Messiás-király, eljött a Királyotok, a Megváltótok.

Akármilyen magyar népünknek a királyság intézményével kapcsolatos tapasztalata, akármilyen borzalmas példákat tudunk hozni történelmünkéből a zsarnokokat illetően, az Ige szerint Krisztus király volta számunkra, XXI. századi emberek számára is örömhír, és reménységet jelent a mai nap is. Lehet, hogy Isten nem változtatja meg az országokat, nem kell az államformáknak módosulniuk, de Krisztus ma is mindenek felett álló Király, minden földi hatalom felett áll, és Ő jobban meghatározhatja életünket, mint hazánk vezetői, mivel uralma és hatalma is nagyobb minden kormánynál, minden embernél a földön. Mindezeknek, amiket eddig mondtam: a hatalomhoz, a törvényekhez, egy felettünk álló ember gondolatához való viszonyulásunkkal tisztában kell lennünk, mert meghatározhatják, hogy hogyan fogadjuk el Krisztust királyként, és azt az örömhírt, hogy királyod született. Mert ha ezekre nem gondolsz, akkor nem látod meg az örömet, hogy Isten neked királyt, Megváltót adott. Mint mondtam, az örömhír az Ige szerint ez: megszületett a zsidók királya, megszületett a Megváltónk, a bűnből Szabadítónk. A kérdés viszont az, hogy valóban hisszük-e ezt, és így éljük meg karácsony igazi örömhírét, hogy Messiás királyunk született? Másként feltéve a kérdést: igényled-e és tényleg belátod-e, hogy királyra van szükséged, akit Isten Jézus Krisztus személyében adott neked?

Mindezek után röviden nézzük meg, hogy mit üzen nekünk a napkeleti bölcsek kérdése: „*Hol van a zsidók királya, aki megszületett?*” Három gondolatot szeretnék kiemelni ebből a kérdésből: az első, hogy a király megszületését hit által tarthatjuk igaznak. A második, hogy Jézus Krisztus királynak született. A harmadik pedig maga a kérdés: hol van a király?

Az első üzenete számunkra a kérdésnek az, hogy a király megszületését hit által tarthatjuk igaznak. A napkeleti bölcsek azért indultak el egyáltalán Jeruzsálembe, mert a király megszületése felől bizonyosak voltak. Nem volt kérdés számukra, hogy vajon megszületett-e már, beteltek-e már édesanyja várandósságának napjai. Ez tény volt számukra, hogy megszületett a király, csak azt nem tudták, hogy hol találják a már megszületett gyermeket. Ezért mentek Jeruzsálembe, ami a zsidó királyok székhelye volt. Miért voltak bizonyosak, hogy már megszületett? Tudjuk jól, azért, mert Isten hírül adta nekik a csillag által, ami megjelent, és ők hittek Isten üzenetének, igaznak tartották a hírt. Bizonyosságuk eleinte tehát a hit bizonyossága volt, miszerint Isten nem hazudik az Ő üzenetében, és igazat mond nekünk. Ez a bizonyosság pedig nem akármilyen volt az ő részükről: minden látás nélkül is próbákat és kísértéseket kiálló meggyőződésük volt, hogy megszületett az ő királyuk. Látjuk ezt abból, hogy a napkeleti bölcsek hite nem ingott meg annak ellenére sem, hogy sem

KIRÁLY SZÜLETETT

Heródes, sem a főpapok, sem Jeruzsálem népe a kisujját sem mozdította meg a hír hallatán, nem indultak el a Messiás keresésére. Az akkori egyház nem mozdult a Messiás megszületésének hírére. Ez botránkoztató, ez szörnyű, és a napkeleti bölcsek mégsem botránkoztak meg annyira, hogy feladják a keresést, és azt mondják: ha Isten népe ezt teszi, akkor mit keresünk még itt, miért nem megyünk haza? Hanem tovább mentek és keresték. Mert Isten olyan hitet munkált a szívükben a Szentlélek által, amely az ilyen akadályokat is legyőzte. Hittek, pedig még nem látták a megszületett Messiást. Egy isteni üzenetet kaptak csak, de hitük bizonyos volt.

Ez az egyszerű üzenet, hogy Krisztus megszületett, sokak számára nem hihető. Pedig Isten számtalan emberen keresztül felhívja a figyelmünket arra, hogy előbb hinnünk kell a Királyban, hogy találkozhatunk is Ővele. Krisztus születésével kapcsolatos történetek többsége hit tárgyává teszik ezt a tényt, azaz Isten előbb kijelentette Krisztus megszületésének hírét és király voltát, és ha hittek az emberek, azután megláthatták Őt. Így volt ez a pásztorok esetében is: az angyali üzenet arról szólt, hogy megszületett a Megváltó, és miután hittek az üzenetnek, elmentek Betlehembe, és megláthatták a Messiás-királyt. A napkeleti bölcsek hittek a csillag üzenetének: megszületett a zsidók királya, és miután elmentek, a hitüktől vezérelve találkozhattak Ővele. Simeon, az idős hívő jeruzsálemi férfi hitt az isteni ígéretnek, hogy addig nem hal meg, amíg szemeivel meg nem látja népének Megváltóját, hitt az isteni ígéretnek, és meglátta Krisztust, amikor a templomba vitték. Isten mindig hitkérdéssé teszi Fia születésének kérdését és király voltát, és azután mutatja meg a Benne hívőknek Őt. Miért van ez így? Teljes valójában nem tudom a választ, de valamit segít megértenünk a Zsidók 11,6 nekünk, amelyben azt olvassuk: *„mert aki Isten elé járul, hinnie kell, hogy Ő létezik, és megjutalmazza azokat, akik Őt keresik”*. Ez a jutalom pedig a Vele való személyes találkozás hit által. Hit nélkül a pásztorok, a napkeleti bölcsek és a többiek csak egy csecsemőt láttak volna meg, mert Krisztus király volta szemmel nem volt látható. Tudjuk ezt jól, nem palotában találták meg, nem nagy pompában, nem szolgálhad vette Őt körül, hanem szegényen, mint sok más ember. Király voltáról körülményei nem beszéltek. De akik találkoztak Vele hit által, a megígért Messiás-királyt látták, ami örömük igazi forrása lett. Mert ami szemmel nem volt még látható, azt a hit megmutatta nekik, és bizonyossá tette őket a nem látható ígéretek felől: Ő lesz a mi szabadítónk és Megváltónk.

Ma sem történik ez másként, mint akkoriban: a legtöbb ember hallomás útján értesül Krisztus születéséről és király voltáról, és hit kell ahhoz, hogy e felől bizonyosak legyünk, és személyesen találkozzunk Vele. A kérdés az, hogy hiszünk-e Királyunk létezésében, megszületésében, és a Vele való személyes találkozás lehetőségében, vagy pedig, mint a jeruzsálemi nép, ezt kérdőre vonjuk, és nem akarunk hinni? Előbb akarjuk Őt látni, mint igaznak tartani az isteni örömmüzenetet: megszületett a királyok Királya. A napkeleti bölcsek megszegényítették Jeruzsálem összes lakosát a Királyban való hitükkel és keresésükkel. Isten adja nekünk azt, hogy ez az örömhír igaz legyen a mi számunkra, adjon nekünk hitet benne, és pont ezért bizonyosságot Krisztus megszületésében!

Másodszor a bölcsek kérdése, hogy *„hol van a zsidók királya, aki megszületett”*, azt üzeni nekünk, hogy Krisztus királynak született. Sok minden bizonyította ezt már születésekor is. Egyrészt királyi családból született, tudjuk jól, Dávid király leszármazottjaként. Azután hatalmáról az is beszélt, hogy seregek jelentek meg, angyalseregek imádták Őt születésekor (egyetlen földi király születését sem övezte ekkora

pompa, hogy angyalseregek dicsérték volna őt). Királynak bizonyították Őt a születésével kapcsolatos ószövetségi próféciák is, amelyek Ővele teljesedtek be (szűztől született, Betlehemben, születése után meg akarták ölni, stb.), amelyek a királyról, a Messiásról szóló jövendölések voltak. Végül pedig a csillag megjelenése is azt üzent a bölcseknek, hogy király született, mert ezt értették meg a csillag meglátásából, „*látuk az ő csillagát*”, megszületett a zsidók királya.

De az angyali kijelentés is, amit a pásztorok hallottak, királynak mondja Őt, aki céllal jött erre a világra, mert ez a király tudatosan jött el, meghatározott céllal. Ez a cél pedig az, hogy uralmával és hatalmával, egész életével, munkájával Istent dicsőítse ebben az istentelen világban, és erre vezessen el bennünket, embereket is. Ezért mondja az angyali örömhír, hogy „*dicsőség a magasságban Istennek, és a földön békeesség, és az emberekhez jóakarát*”. Isten dicsőségét jött szolgálni ez a király, és ezt előmozdítani, hogy mi is dicsőségesnek lássuk meg Őt. És hogyan éri ezt el? Úgy, hogy békét teremt itt a földön Isten és ember között, bűneinket magára véve elszenvedte azok jogos büntetését, és nekünk ennek elhívése által új életet ad, akik többé nem a magunk, hanem Isten dicsőségére igyekszünk élni. „*Dicsőség a magasságban Istennek, és a földön békeesség*”, ez volt a Messiás-király célja és feladata, ezért született meg.

A Messiás-király megszületése azt is jelentette, hogy egy olyan hatalommal bíró ember jött el a földre, aki minden ember felett is állt. Bár Krisztus istenségét, így dicsőségét és hatalmát elrejtette, mégis csodálatos, hogy így megüresedett formában, állapotában is hatalmasabbnak bizonyult minden embernél. Mert olyan hatalmat kapott Istentől, mint senki más. Krisztus személyében, életében, tetteiben ez meg is mutatkozott. Gondoljunk csak arra, hogy az evangélisták hányszor jellemzik Őt azzal a kifejezéssel, hogy hatalma van. Krisztus tanította a népet, és miközben Őt hallgatták, mi fogalmazódott meg a szívükben? Hogy nem úgy tanít, mint a farizeusok, hanem úgy, „*mint akinek hatalma van*”. Hatalma volt a tisztátalan lelkek kiűzése felett, amely lelkeket egyszerűen hatalma szavával kiűzte. Hatalma volt a szélnek és a tengernek is parancsolni. Az apostolok csak ezt kérdezték: „*kicsoda ez, hogy mind a szelkek, mind a tenger engednek neki?*” Hatalma volt életét letenni és ismét felvenni azt értünk. És még sorolhatnánk. Ennek a királynak a megszületése, hatalma reménységet és örömet jelentett a pásztoroknak, a napkeleti bölcseknek, és jelenthet nekünk is a mai napon. Mert az, hogy megszületett a király, azt is jelentette, hogy uralma elkezdődött, hiszen már akkor a zsidók királya volt, mikor megszületett, később pedig azt jelenti ki mennybemenetele alkalmával, hogy Neki „*adatott minden hatalom mennyen és földön*”. És mivel Ő legyőzte a halált, bebizonyosodott, hogy uralmának nem vethet véget semmi, mert ez lett volna a legnagyobb ellenség, és az is legyőzött. Azaz ami ott, Betlehemben elkezdődött, az mind a mai napig tart. Ő ma is uralkodik, így az én reménységem és a te reménységed is lehet, hogy az Ő hatalma és uralma alatt élhetünk.

Krisztus királynak született tehát, de a történetből is, és a mai valóságból is látjuk, hogy nem mindenki örül ennek a hírnek. Sokan szeretnék, ha a próféta jövendölés csak annyiból állna, hogy: „*Mert egy gyermek születik nekünk, fiú adatik nekünk*”. Mert ez azt jelentené, hogy nincs hatalma Neki, nincs uralmi igénye Krisztusnak az én életem felett. De az Ige folytatódik, és azt mondja: „*az uralom az Ő vállán lesz, és hívják nevét: csodálatosnak, tanácsosnak, erős Istennek, örökkévalóság atyjának, békeesség fejedelmének! Uralma növekedésének és békéjének nem lesz vé-*

ge a Dávid trónján és királysága felett, hogy fölemelje és megerősítse azt jogosság és igazság által mostantól mindörökké. A seregek Urának buzgó szerelme művelte ezt!” (Ézsaiás 9,6-7) Ez azt jelenti, hogy Isten azért küldött el egy királyt, hogy én, te és mindannyian Őelőtte hódoljunk, uralmát és hatalmát elismerjük és Őt szolgáljuk. Azaz Isten uralomváltás igényével küldte el Krisztust, hogy az életünkben uralomváltás történjen, ne a bűn uralkodjék mirajtunk és mibennünk, hanem Krisztus. Ehhez az isteni igényhez kétféleképpen viszonyulhatunk. Vagy úgy, mint a napkeleti bölcsek: „*azért jöttünk, hogy tisztességet tegyünk Néki*”, elfogadjuk, és megalázzuk magunkat Előtte, vagy úgy, mint akik megfeszítették Krisztust a golgotai kereszten, és halálos ítéletének okát így írták fel a keresztfára: a zsidók királya, mert uralkodni akart fölöttem, mert az Ő uralma alá akart hívni engem. Valaki vagy lázad ez ellen az uralom ellen (akár tudatosan, akár csak passzívan, nem törődve vele), vagy megalázza magát Előtte, és kéri Istent, hogy szabadíts meg engem a sötétség hatalma alól, és vigyél át a Te szerelmetes Fiadnak országába (ahogyan azt olvashatjuk a Kolossé 1,13-ban).

Csak röviden kitérve arra, mit ígér az Ő uralma alatt a Messiás: az Ézsaiás 9,6-7-ben azt olvassuk, hogy „*uralma növekedésének és békéjének nem lesz vége*”. Olyan békét szerez köztünk és Isten között, amit nem tudunk semmissé tenni. Ezt ne csak egy országra értsük, hogy az Ő uralma és békéje növekszik, hanem a mi szívünkre is, személyesen az én életemben növekedhet Isten uralma és békéje. Isten igazságát erősíti meg bennünk, és mit olvastunk? Azt mondja az Ige, hogy mindezt Isten irántunk való buzgó szerelme viszi véghez. Ő nem zsarnok, Ő szerelemből akarja a mi szívünket meghódítani, mivel szeret bennünket, ezért hív az Ő uralma alá. A napkeleti bölcsek azt hallották a főpapok által idézett mikeási igeszakaszból, hogy Krisztus olyan király lesz, mint egy pásztor: „*legeltetni fogja Izráelt*”. Érdekes tény az, hogy Krisztus élete során nem hangoztatta azt, hogy én vagyok a király, de azt igen, hogy én vagyok a jó Pásztor. Mert Ő olyan uralkodó számunkra, mint egy pásztor. Legeltetni fogja az Ő népét. Ez azt jelenti, hogy királyként gondoskodó, szerető, vigyázó, testileg-lelkileg eleget adó, rám figyelő, engem terelgető, ha kell, fenyítő és vezető, aki megvéd. Nem úgy uralkodik rajtam, hogy leigáz, hanem meg- és felszabadít a bűn uralma alól. Nem kényszerít a szolgálatra, hanem önkéntes vágyat ébreszt arra a szívemben. Nem úgy uralkodik, hogy mindent elvesz tőlem, hanem mindent Ő ad nekem, ami jó. Nem mindent tőlem vár, hogy csak én szolgáljam Őt, hanem előbb Ő szolgált mindenben nekem. Egy ilyen uralkodó jött el Krisztus személyében.

Megszületett a király – ez tehát választás elé állít minket, hogy az Ő uralma alatt akarunk-e élni, vagy pedig nem. Karácsony egyik fő kérdése ez: hódolni akarunk az Isten Király előtt, vagy pedig lázadni Ellene? Isten népe uralkodójának megszületését, Krisztus uralmát is ünnepli karácsonykor (nem csak virágvasárnap). A világ mit ünnepel karácsonykor? Az ember uralmát, az emberi szeretet nagyságát és hatalmát. Mi melyik uralom alatt akarunk élni a mindennapok során?

Végül pedig hadd hangozzon el a napkeleti bölcsek kérdése: hol van ez a király? Maga a kérdés szomorú állapotunkra emlékeztet: arra, hogy Isten Király nélkül élünk. Az emberiség elvesztette uralkodóját, ezért kell keresnie. Szomorú tény, hogy a mindennapokban lázadunk Isten ellen már azzal is, hogy nem veszünk Róla tudomást. De ugyanakkor ez a kérdés, hogy hol van Ő, az örömmüzenetre is rámutat: mert bár a nép elhagyta a Királyt, de a Király nem hagyta el a népet, hanem eljött hozzánk. Azért kérdezhetjük, hogy hol van a mi Királyunk, mert Ő megtalálható, mert Ő kö-

zel jött, Ő eljött hozzánk, megszületett, és elvezeti az Övéit magához, mint a napkeleti bölcseket is elvezette, mert Ő közöttünk van. Mert arra a kérdésre, hogy hol van a királyok Királya, nem csak az a válasz, hogy Betlehemben volt, most pedig Istennek jobbján ül a mennyben, hanem az is a válasz, hogy népe között van, a Benne hívők gyülekezetében, akik az Ő testét képzik, Ő pedig a testnek a feje. A Jelenések könyvének elején van egy nagyon gyönyörű és bátorító kép. János apostol azt látja, hogy Krisztushoz hasonló személy a hét gyülekezetet szimbolizáló hét gyertyatartó között jár (Jelenések 1,13, 2,1). Ez pedig nagyon egyszerűen annyit jelent, hogy Ő közöttünk van, a hívők gyülekezetében van Szentlelke és Igéje által. Ma is megtalálható, ma is kereshetjük Őt, hogy előtte leborulva, Őt imádván és tisztelve éljünk. Nem csak egyszer-egyszer, hanem mindig. Egy életforma lehet az Ő uralma alatt élni. Egy egyszerű földi király elé eljutni nehéz és hosszadalmas dolog, egyszerre csak egy helyen tud lenni ez a király, és védik, egyszerre csak egy emberrel foglalkozik. A mi Királyunk viszont bárki számára elérhető bármikor, mert közöttünk van, imádságban bármikor fordulhatunk Őhöz, megtalálható hit által. Az a kérdés, hogy ott él-e a szívünkben a hívő napkeleti bölcsek kérdése: „*hol van a zsidók királya*”, és megvan-e bennünk az ő vágyuk, hogy ezt a kérdést ne csak elméletben válaszoljuk meg, hanem gyakorlatban is választ akarjunk kapni rá, hogy személyesen találkozassunk Vele, mert el akarunk jutni a személyes találkozásig. Nem elégítette meg őket az egyszerű válasz, találkozniuk kellett hit által Vele. Ez minden nap lehetséges.

A napkeleti bölcsek története azt az örömhírt adja elénk, hogy azért született meg a mi Királyunk, hogy az Ő uralma alá vigyen minket, megszabadítva bennünket az Isten ellen lázadó szívünktől, és megőrizzen minket mindvégig a hitben. Hiszen a Messiás-királynak arra is gondja volt a napkeleti bölcsekkel kapcsolatban, hogy épségben haza is jussanak, azaz Heródestől megóvta őket. Mert Krisztus hatalma e világ fejedelmeire is kiterjed, akiknek nincs befolyásuk Rá, ha úgy akarja, az Övéit is megőrizheti gonosz szándékaiktól, és megőrzi őket a hazamenetelben.

Megszületett a mi Királyunk, legyen ez a mi örömünk forrása is, mint a pásztoroknak, legyen az Ő uralma a mi reménységünk, váltságmunkája az egyedüli kapaszkodónk a mindennapok során, és legyen a mi vágyunk, hogy az Ő uralma alatt, Őt keresve és követve akarjunk élni. Isten áldja meg így az ünnepünket ezzel a bizonyossággal: megszületett az én Királyom, aki az Úr Jézus Krisztus!

Imádkozzunk!

Dicsőítünk és magasztalunk Téged, megváltó Urunk, hogy látva a mindennapok lázadását, szívünk hűtlenségét Feléd, azt, hogy saját kézben akarjuk tartani életünket, azt gondoljuk, hogy mi vagyunk annak urai és királyai, mégis könyörültél rajtunk, eljöttél erre a földre, megszülettél, mint a mi Királyunk. Királyként éltél, bár földi hatalomra sose törekedtél, de mégis uralkodónk voltál, és az maradtál, és most is az vagy azért, hogy megszabadíts bennünket bűnös szívünk, bűneink uralma alól, új szívet adj nekünk, és megtérésre hívj bennünket, hogy többé ne céltalanul, ne a bűnt szolgálva, hanem Téged követve, Téged tisztelve és imádván élhessünk. Szeretnénk, hogyha ennek igazi örömét szívünkbe adnád, hogyha nemcsak olvasni tudnánk erről az örömről az Igében, ahogy azt a pásztorok vagy a napkeleti bölcsek esetében is láthattuk, jó lenne, hogyha nemcsak hallomásból, hanem tapasztalatból tudnánk, hogy mit jelent a Te születésednek, a Te uralmad alatt való életnek az öröme. Kérünk, hogy pont ezért szabadíts meg bennünket minden téves elképzeléstől, bűnös

KIRÁLY SZÜLETETT

---

gondolattól, ami fogságban és rabságban tart minket, és vigyél minket át a Te országodba. És ha már átvittél, ha már a Te uralmad édes ízét tapasztalhatjuk, akkor add, hogy örömmel hadd élhessünk Neked, és hadd ismerjük el naponként a Te király voltodat, hatalmadat, hadd tiszteljünk ne csak ajándékainkkal, hanem azzal, hogy egész éltünket igyekszünk Neked szentelni, akaratom szerint élni.

Így kérünk, hogy áldd meg ünnepünket, és a Te eljövetelednek, halálodnak és feltámadásodnak híre hadd terjedjen közöttünk. Így kérünk, áldd meg családi találkozóinkat, add, hogy ne csak az egymással való találkozás öröme, ne csak az ajándékok feletti izgalom, hanem a Te megszületésed, a Király eljövetelének híre hadd legyen igazi öröm számunkra ott is. Könyörgünk azokért a testvéreinkért, akik egyedül vagy betegágyon töltik az ünnepeket, adj valóban szerető testvéreket, akik meglátogatják őket, és adj igazi örömet hit által az ő szívükbe Tebenned.

Könyörgünk azért, hogy a mögöttünk álló időszakért hálásak lehessünk. Bár az ünnepeknek lassan vége, de a mi örömünk forrása nem múlik el ezzel a néhány nappal együtt, hanem örökre megmarad, ahogy a Te országod és uralmad is. Kérjük, hogy ezt a hitet erősítsd bennünk, a próbatételek idején Te őrizd meg, bukásunk idején Te legyél az, aki felállítasz bennünket, és adj nekünk mindig reménységet, hogy Hozzád fordulhatunk.

Könyörgünk, áldj meg családjainkat, szeretteinket, életünket is, munkáld, hogy azt már a Te uralmad alatt élhessük, a mindennapokban hadd kereshessük azt, mit jelent Téged követni.

Áldd meg kérünk így magyar népünket, add, hogy Hozzád térhessenek minél többen. Áldd meg egyházunk vezetőit, áldd meg minden tagját azzal az evangéliummal, amely nemcsak karácsonykor, hanem egész évben Igében hirdettetik, amely Te magad vagy.

Maradj velünk kérünk addig, amíg magad mellé veszel minket, vagy vissza nem jössz az ég felhőin át, amit megígértél, amikor mindenki szem meg fogja látni, hogy Te Úr vagy minden nép felett. Köszönjük, hogy nekünk örömteli reménységünk ez, kérünk, minél többeknek hadd legyen azzá. És kérünk, dicsőítsd meg magadat a mi életünkben, gyülekezetünkben, hogy ne csak a magunk javát keressük, ne csak a felebarátunkét, hanem azt, hogy hogyan tudnánk Téged dicsőítve élni. Köszönjük, hogy azért jöttél, hogy a magasságban dicsőség legyen Istennek, és ezt a szívünkben is elvégezd.

Áldott legyen ezért is a Te háromszor szent neved!

Ámen.

443,1-2. ének

1. Lelkem, adj dolgot magadnak, Hirdessed édes Uradnak Jóvoltát és felségét. Hirdessed ajándékinak, Melyeket ad barátinak, Nagyságát és szépségét. Uram, te reád gerjede Szívem, és rólad zengedez Nyelvem kész indulattal, Mert voltál s vagy té népedhez, Áron vett örökségedhez Drága jó akarattal.

2. Kijelentéd irgalmadban, Szentséges végvacsorádban, Hogy áldozattá lettél; A benned bízó hívekért, Halált nemző vétkeikért Egyszer eleget tettél. Kikkel is végig lakozol És karjaidon hordozol, Sőt azokkal egyesülsz; Szentlelked által bennük vagy, Noha felséged dicső nagy, S az Atyának jobbján ülsz.